

§ 4.

Forinden Besiddelsen overgaar til fri Ejendom, skal Lensnævnet fastsætte den Erstatning, som det anses rimeligt at yde den successionsberettigede Slægt i Anledning af Successionsrettens Bortfald.

I Almindelighed skal denne Billigheds'erstatning bestaa deri, at to Femtedele af de Værdier, som overtages af Besidderen, efter Fradrag af den paa disse hvilende lovlige Gæld, sikres de 2 Personer med Halvdelen til hver, der, i Tilfælde af, at Majoratet eller dets Substitution var vedblevet at bestaa som saadant, successivt vilde have tiltraadt Besiddelsen ved de 2 nærmest paafølgende Besidderskifter. I dette Øjemed skal ved Frigørelsen de nævnte to Femtedele i Form af Obligationer forblive under Lenskontrollen. Saa længe den frigørende Besidder lever, modtager han Renten af de henlagte Midler. Ved hans Død udbetales den første Halvdel til den Person, som da ifølge den for Majoratet gældende Successionsorden vilde have været berettiget til at tiltræde Besiddelsen, hvis Majoratet ikke var overgaaet til fri Ejendom, samt, saa længe han lever, Renten af den anden Halvdel, og naar ogsaa denne Person er død, udbetales den sidste Halvdel til den, som da vilde have været nærmeste Successor.

Undtagelsesvis kan dog, hvor særlige Forhold gør det rimeligt, denne almindelige Norm fraviges ved Bestemmelse af Lensnævnet. Sker dette, kan Lensnævnets Afgørelse saavel af Besidderen og nærmeste Successor som ogsaa af en Repræsentant for den successionsberettigede Slægt i øvrigt, valgt af denne efter Regler, der fastsættes af Justitsministeren, indbringes for det i § 9 omtalte Overnævn.

§ 5.

De Fredskove, som er overgaaet til fri Ejendom i Henhold til § 1, maa, forsaavidt de udgør en samlet Skovstrækning eller et samlet Skovdistrikt paa 500 ha og derover, ikke deles, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkyndigt Skøn anbefaler Delingen.

Hvis en saadan Skov af Lensnævnet skønnes at have særlig forstlig eller almen Interesse, kan dette bestemme, at det offentlige indenfor et Tidsrum af 20 Aar, efter at Skoven er overgaaet til fri Ejendom, skal have Forkøbsret til den, saaledes som det i denne Paragraf bestemmes.

Hvis Ejeren agter at sælge Skoven, skal han indberette dette til Landbrugsministeren, og denne skal da lade Skovens Værdi ansætte af et af ham udmeldt skovkyndigt Skøn. Hvis Ejeren derefter ikke ønsker at sælge Skoven, er han berettiget til at frafalde Salget, men han skal give Landbrugsministeren Underretning herom, senest en Maaned efter, at den skete Ansættelse er ham meddelt. I modsat Fald har det offentlige Ret til at overtage Skoven til den ansatte Værdi. Saafremt Staten ikke vil benytte sig af denne Forkøbsret, har den eller de Kommuner, hvori Skoven er beliggende, en tilsvarende Beføjelse, og derefter Nabokommunerne, saaledes at Skoven, hvor flere Kommuner melder sig som Købere, tilfalder den højstbydende. Denne Forkøbsret bortfalder dog fuldstændigt, hvis det offentlige, Stat eller Kommune, ikke inden et Aar og en Maaned efter, at Værdiansættelsen er sket, benytter sig af den.

Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse samt øvrige Overdragelsesomkostninger betales af det offentlige, Stat eller Kommune, forsaavidt de overtager Skoven. Hvis Overtagelsen ikke kommer i Stand, betales Omkostningerne ved Skovens Værdiansættelse af Ejeren, saafremt det er ham, der frafalder Salget, ellers af Staten.